

засмѣахъ: защото се уплаши. И Онъ рече: не, не засмѣасе ты.

16 Като се вдигнаха ѿ тамъ мъжіете шпращахася камъ Бодома: и Авраамъ идеше съ Ницъ да ги испроводи.

17 И рече Господь: ще скроемъ ли Авъ ѿ Авраама ѳнова, цето правимъ?

18 Авраамъ ѳваче непремѣннш ще въде такъкъ великъ и силенъ: и ще сѧ благославатъ въ него сичките народи на-землата:

19 Не неже го познавамъ: че ще заповѣда на синовеите свои, и на дѳмътъ свой по него, и ще сохраниатъ пѣтътъ Господень, за да творатъ правдѧ и сѳдѧ, та да приведе Господь на Авраама ѳнова колкото изговори камъ него.

20 И рече Господь: выкъ Бодомскій и Гоморскій умножися, и грѣхо имъ тажѳкъ твърдѣ многш:

21 Ще сѧвземъ прочее, и видимъ, ако сѧ сторили совершеннш споредъ выкатъ който приходя коды Мене: и ще познаемъ, ако не.

22 И като трѣгнаха ѿ тамъ мъжіете, ѳтидоха камъ Бодома: а Авраамъ ѳоще стоеше предъ Господа.

23 И приложиесе Авраамъ, та рече: да ли ще погѳвишъ праведныатъ заеднш съ нечестивыатъ?

24 Ако да сѧ петдесетъ праведни во градътъ, да ли ще (ги и ницъ) погѳвишъ? и не щеше ли да прѳстишъ на мѣстѳто за петдесетъте праведници, които сѧ въ него?

25 Дано не бы былъ никѳга Ты да свѣршишъ такова нѣщо, да укѣишъ праведныатъ заеднш съ нечестивыатъ, и праведныо да е както не-